

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/80/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010535
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3518010535.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovaného H. F., X..XX.XX.XXXX Y. F., Č. K., trvale bytom H., trestne stíhaný pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) dňa 16. septembra 2021 na hlavnom pojednávaní v Novom Meste nad Váhom t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný:
H. F., X.. XX.XX.XXXX Y. F., Č. K.,
V. L. H., na slobode,

je v i n n ý, ž e

dňa 20.02.2018 v čase približne o 20.00 hod. v H. pred supermarketom Billa oslovil maloletú C..Z..G.., X.. XX.XX.XXXX, ktorej sa opýtal, či fajčí, následne po zápornej odpovedi maloletá pokračovala v ceste domov, pričom po tom, ako vstúpila do bytového domu Č.. X X. V. N., kde maloletá C..Z..G.. býva, obžalovaný taktiež vošiel do budovy ubytovne a na druhom medziposchodí budovy maloletú C..Z..G.., v ktorej býva, zastavil, naliehal, aby išli spolu na kofolu, ona odmietla, následne ju začal proti jej vôli ťahať dolu schodmi až k východu, kde si ju napriek jej nesúhlasu vložil na plece a niesol ju takto niekoľko minút okolo prevádzky Billa, okolo budovy múzea smerom k bývalej predajni potravín s názvom „Ryba“, pričom maloletú pustil až po približne 5- ich minútach po naliehaní inej osoby, napriek tomu, že maloletá C..Z..G.. kričala, mykala sa a opakovane obvineného dôrazne žiadala, aby ju hneď pustil,
t e d a

- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu, uvedený čin spáchal na chránenej osobe - dieťati
č í m s p á c h a l

- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/58/2018-168 zo dňa 02.05.2018, právoplatný a vykonateľný dňa 03.05.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 15T/27/2018-168 zo dňa 04.07.2018, právoplatný a vykonateľný dňa 20.07.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/242/2017-98 zo dňa 19.11.2018, právoplatný a vykonateľný dňa 05.12.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom súd obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 24 /dvadsaťštyri/ mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Proti obvinenej je vedené trestné konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/80/2018 pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom obžalobe zo dňa 09.12.2018 Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 188/18/3304 - 32.

Po prednesení obžaloby prokurátorom a po zákonom poučení obžalovaného o jeho právach a v intenciách § 257 Trestného poriadku vyhlásil obžalovaný, že obžalobe rozumie a vyhlásil, že je nevinný. Následne súd vykonal dokazovanie k výroku o vine, treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Obžalovaný H. F. poprel spáchanie skutku. Skutok nestal tak, ako tvrdí poškodená. Maloletá s ním išla dobrovoľne na kofolu. Násilie nepoužil žiadne, niesol ju na rukách ako princeznú, lebo ju boleli nohy. Keď nechcela, aby ju ďalej niesol, pustil u v tom čase išli za ním H. K. R. R. L..

Na hlavnom pojednávaní vypovedal zákonný zástupca maloletej F. G. v procesnom postavení poškodeného, z ktorého výpovede vyplynulo, že podal trestné oznámenie ešte vo februári 2018 na neznámeho páchatela, lebo jeho dcéra C..Z..G.. bola sexuálne obťažovaná a uviedol okolnosti, ktoré s dozvedel od dcéry. Teda, že ju proti jej vôli Konaním toho muža neutrpela A.L. žiadne zranenia.

Maloletá poškodená C..Z..G., X.. XX.XX.XXXX, bola vypočutá v prípravnom konaní ako osoba mladšia ako 18 rokov na obrazovo zvukový záznam (č.I. 80-95), ktorý bol v súlade s § 135 Trestného poriadku a postupom podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku prehratý. Z jej výpovede vyplynulo, že dňa 20.02.2018 išla večer do obchodu do Billy v H.. Pri Bille stáli dvaja chlapi. Nevedela, kto bol ten druhý, ale jeden z nich bol H. F.. Keď išla z obchodu, pýtal sa jej, či fajčí, povedala, že nie a išla domov. Z obchodu išla aj s kamarátkou. Išli domov. Kamarátka sa od nej oddelila na druhom poschodí budovy a ona pokračovala ďalej. Tam ju zastavil obžalovaný a pýtal sa, či nejde na kofolu, na čo mu povedala, že nie. Stále sa jej to pýtal. Chytil ju cez oblečenie, obchytkával ju cez bundu, najprv hore na prsiach, potom na bruchu, hovorila mu, aby to nerobil. Následne ju ťahal schodmi dolu až k východu, hoci mu hovorila, aby ju pustil. Chcela ísť domov, ale on stále trval na tom, že pôjdu na kofolu. Potom si ju dal na plece a išiel s ňou smerom k bývalej CBA-čke, bývalej Rybe. Z bytovky išli na druhú stranu, okolo OD Billa, oproti je múzeum a išli rovno, nešli okolo kruhového objazdu, ale išli cez zadnú cestu až po CBA-čku. Celou cestou ju niesol a až potom ju pustil. Bola dolu hlavou, nedalo sa jej ujsť, silno ju držal jednou rukou. Kým ju niesol, vravela mu, aby ju dal dole. Vravela mu to asi 5 až 7 - krát. Hovorila mu to tak hlasnejšie, búchala ho roškami po chrbte, ale on nič. Keď ju niesol, bála sa. Na plece ju naložil hneď pri schodoch, pred budovou ubytovne. Pred tým ho nikdy nevidela. Keď ju položil na zem, kopla ho medzi nohy a išla domov, išla tak rýchlejšie, ale neutekala. Keď ju niesol, už ju neobchytkával. Keď išla domov, pred V. ubytovňou, videla E. Z., pýtal sa jej, kam ju niekto vliekol.

Z výpovede svedka E. Z. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že bol na V. N., stál zozadu za Billou a videl obžalovaného ako si dal na ruky maloletú C..Z..G.. Pozná ich oboch. Po chvíli začala maloletá kričať, aby ju pustil. Niesol ju v náručí na oboch rukách. Potom, ako ona opakovane zakričala, aby ju pustil, zakričal naňho aj on, aby ju pustil a aj ju pri stánku pustil. Nevidel, že by ju obžalovaný obchytával alebo držal na intímnych miestach, bola zima a boli oblečení. Na ulici bol vtedy C. H. K., ale keď ju niesol, už išiel sám. Keď ju pustil, odišla smerom domov.

Z výpovede svedka H. K. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že presný dátum nevie uviesť, ale bol na Myjave spolu s obžalovaným a bolo ešte svetlo. Obžalovaný išiel s maloletou zo slobodárne, on stál vzadu od Billy, pri modrom zábradlí. Viedli sa za ruky, ona sa ešte usmievala. Išli smerom spoza Billu, tam ju obžalovaný chytil do náručia a hneď ju pustil. Spravil s ňou potom asi 5-10 krokov a vrátil sa za nimi, pustil ju pri tom novinovom stánku. Maloletá išla smerom na slobodáreň a oni si išli po svojom. Keď ju niesol, nekričala, usmievala sa. Na ulici bola ešte R. L. C. E. Z., stáli vedľa neho pri tom zábradlí. Nepamätá si, či obžalovanému maloletá niečo hovorila alebo či obžalovanému niekto povedal, aby ju pustil, mali vtedy vypité. Keď ju pustil, maloletá išla pomaly domov. Videl ich od chrbta, či ju obchytával, to nevidel, určite nevidel kopnutie medzi nohy.

Z výpovede svedkyne R. L. vyplynulo, že presný dátum si nespomína, ale bolo teplo, večer, už bola tma. S kamarátom H. K. stála pred vchodom do ubytovne na V.. Videli nejaké dievča s H., držali sa za ruky, išli z ubytovne z vchodu na V., ako je Billa. Prešli cez cestu poza Billu, išli po ceste smerom k novinovému stánku. Rybka kričal na obžalovaného, aby ju pustil, aby ju nechal, lebo obžalovaný si ju dával na ruky v miestach pri novinovom stánku. Oni potom s K. prešli cez cestu a prešli okolo penziónu po chodníku smerom z druhej strany k novinovému stánku. Išli oproti ako išiel obžalovaný s dievčaťom. Pri tom novinovom stánku si obžalovaný dal dievča na ruky, ono sa bránilo, kričalo, aby ju pustil. Mal ju na rukách asi päť minút. Rybka potom zakričal, aby ju pustil, tak to obžalovaný urobil. Pustil ju pri stánku. Potom išlo dievča domov. Maloletú pozná, má asi 16 rokov, býva na samom vrchu ubytovne. Nevidela vychádzať maloletú z Billy. Videla len ako spolu vychádzali spolu z vchodu ubytovne. Obžalovaný s maloletou prešiel asi 3 metre pri tom stánku, potom ju pustil. Maloletá s ním išla dobrovoľne, prečo teda kričala, aby ju pustil, nevie. Na ulici bol iba K. s ňou, nikoho iného si nevšimla. Rozprávali sa spolu a bozkávali, tiež ju chytil za zadok. Keď ju pustil, išla domov normálne, neutekala.

Na hlavom pojednávaní bol vypočutý znalec J.. C. L., ktorý bol v prípravnom konaní pribratý do konania za účelom vypracovania znaleckého posudku z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí na maloletú poškodenú. Znalec pred súdom uviedol, že trvá na svojom znaleckom posudku, ktorého závery odprezentoval pred súdom. z jeho výpovede a posudku vyplynulo, že maloletá poškodená C..Z..G.. má primerane zachovanú mentálnu chápatosť (na úrovni populačného priemeru), pamäťové funkcie sú intaktné. Kognitívne funkcie nevykazujú narušenia, ktoré by mali vplyv na schopnosť správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať udalosti, ktoré prežila a ktorých sa zúčastnila priamo. Slovná zásoba je plne postačujúca k tomu, aby bola schopná vyjadrovať sa a pomenúvať udalosti a situácie, ktoré zažila. Maloletá je všestranne správne orientovaná. Nevykazuje poruchy vnímania a myslenia. Všeobecná psychologická vierohodnosť maloletej je zachovaná. Je teda po psychologickkej stránke plne spôsobilá vnímať, chápať a interpretovať realitu. Nebola zistená tendencia k fabulácii, nemá vo zvýšenej miere tendenciu k sociálne žiaducim odpovediam pri hodnotení seba, situácií a udalostí vzťahujúcich sa k jej osobe. Voči svojmu správaniu je dostatočne kritická. Nebolo zistené, že by mala tendenciu zveličovať, zľahčovať alebo zamlčovať predmetnú vec. Špecifická psychologická vierohodnosť maloletej je zachovaná. Znalec v čase vyšetrenia nezistil v psychickom stave maloletej psychické následky z dôvodu prežitých udalostí. Maloletá anamnesticky vykazovala prechodné následky v prežívaní a v správaní z dôvodu vystavenia stresovej situácii, resp. situácii, keď ju neznámy muž údajne nútil, aby s ním išla na kofolu a dotýkal sa jej v intímnych oblastiach, resp. ju nasilu na chrbte niesol. Z dostupných anamnestických údajov prechodne vykazovala určité obavy, keď mala ísť sama mimo miesta bytu (bydliska), najmä potme. Tento psychický stav sa javil byť prechodným. Je schopná objektívne a pravdivo opätovne popísať udalosti, ktoré prežila. Znalec nezistil, že by maloletá mala tendenciu udalosti, resp. okolnosti trestného činu skresľovať, zveličovať alebo zľahčovať.

Podľa záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (č.l. 151-174) znalkyne H.. H. S., ktorý bol prečítaný na hlavnom pojednávaní podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel duševnou chorobou ani poruchou v zmysle psychózy. Je schopný správne vnímať, chápať a reprodukovať udalosti, ktoré sú predmetom

vyšetrovania. V čase skutku mohol rozpoznať nebezpečnosť svojho konania a mohol svoje konanie ovládať. Jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti neboli v čase spáchania činu znížené. Znalkyňa nezistila u obvineného duševnú poruchu, ktorú by bolo potrebné liečiť v súvislosti s inkriminovaným trestným skutkom. Obžalovaný je v súčasnej dobe schopný chápať zmysel trestného konania. Pobyt obžalovaného na slobode je v súčasnosti pre spoločnosť nebezpečný vzhľadom na jeho drogovú závislosť. V tejto súvislosti má v inom trestnom konaní nariadené ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie. Inkriminovaný skutok nesúvisí s jeho drogovou závislosťou.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ 8 krát súdne trestaný. V jednom prípade sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený a v jednom prípade uňho došlo k aplikácii inštitútu podmieneného zastavenia trestného stíhania (v roku 2008). Väčšinou išlo o odsúdenia pre majetkovú trestnú činnosť s výnimkou posledných troch odsúdení.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/58/2018 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/58/2018-168 zo dňa 02.05.2018, právoplatný a vykonateľný dňa 03.05.2018, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, zároveň bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a bolo mu uložené ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/27/2018 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 15T/27/2018-168 zo dňa 04.07.2018, právoplatný a vykonateľný dňa 20.07.2018, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Uložený mu bol súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov. Zaradený bol do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne bol zrušený výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/58/2018.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/242/2017 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/242/2017-98 zo dňa 19.11.2018, právoplatný a vykonateľný dňa 05.12.2018, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Bol mu upustené od uloženia súhrnného trestu a súčasne uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 24 mesiacov.

Ďalej boli na hlavnom pojednávaní vykonané ďalšie dôkazy uvedené v jednotlivých zápisniciach z hlavného pojednávania.

Základnými všeobecnými predpokladmi pre uznanie páchatel'a vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe je samotné preukázanie, že sa skutok, pre ktorý bola na páchatel'a podaná obžaloba stal, že skutok je trestným činom a bolo preukázané, že skutok spáchal páchatel'. Páchatel' zároveň musí byť trestne zodpovedný subjekt z hľadiska veku (§ 22 Trestného zákona) a príčetnosti (§ 23 Trestného zákona). Obžalovaný z hľadiska trestnej zodpovednosti je plne trestnoprávne zodpovedná osoba. Obžalovaný spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku ako dospelý páchatel' trestného činu a dokazovaním neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce jeho nepříčetnosti v čase skutku, či konanie v stave zmenšenej príčetnosti. Uvedený záver je preukázaný znaleckým posudkom H. H. S., ktorá vo svojom posudku konštatuje, že rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného v čase spáchania činu neboli znížené. Teda obe zložky sú prítomné a ani jedna z nich nebola vymiznutá.

V tomto prípade súd vykonaným dokazovaním pri hodnotení dôkazov jednotlivo ako aj súhrnne vo všetkých súvislostiach dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal, že je trestným činom - zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a že ho spáchal práve obžalovaný ako plne trestne zodpovedná osoba a to na tom skutkovom základe ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku. Obžalovaný poprel vinu za spáchaný skutok, k spáchaniu skutku sa v plnom rozsahu nepriznal. Nepopiera, že maloletú niesol, popiera, že by maloletú poškodenú niesol proti jej vôli. Zo spáchania skutku je však priamo usvedčovaný výpoveďou maloletej poškodenej C..Z..G., ktorej

výpoveď je vierohodná a konzistentná, poškodená svoje výpovede v priebehu prípravného konania nemenila. Z výpovede znalca z odboru psychológie J. C. L. vyplynulo, že znalec potvrdil, že kognitívne funkcie maloletej nevykazujú známky narušenia, pričom zároveň u maloletej poškodenej nebola zistená tendencia k fabulácii. Zachovaná je jej všeobecná i špecifická vierohodnosť, pričom znalec nezistil, že by maloletá mala tendenciu udalosti, resp. okolnosti trestného činu skresľovať, zveličovať alebo zľahčovať. Obvinený je sčasti usvedčovaný aj vlastnou výpoveďou, nakoľko časť jeho výpovede o tom, že maloletá sa mala nechať niest' dobrovoľne, je nedôveryhodná. Pokiaľ tvrdí, že maloletú mal niest' „ako princeznú“, nakoľko ju boleli nohy, potom toto tvrdenie nie je logické, lebo si ju vyhodil na plece a niesol ju dolu hlavou. V rozpore je jeho výpoveď s výpoveďami svedkov H. K. a R. L., že mali ísť za ním celý čas, čo maloletú niesol. Obvinený je usvedčovaný aj výpoveďou zákonného zástupcu poškodenej a svedka E. Z., ktorý potvrdil, že obvinený nechcel pustiť maloletú, aj keď kričala, pričom celý incident trval približne 5 minút. Obvineného usvedčuje aj výpoveď R. L., hoci sa zjavne svojou výpoveďou snažila vinu obvineného zmierniť, podobne ako H. K.. Svedkyňa dokonca tvrdila, že videla, ako sa maloletá s obvineným rozprávali, bozkávali a ako ju „chytí za zadok“, pričom bozky a dotyky na intímnych miestach v priebehu cesty neuvádzala ani poškodená, ani samotný obvinený. Svedkyňa R. L. taktiež opomenula uviesť skutočnosť, že v danom čase bol s nimi i svedok E. Z.. Svedkovia K. C. L. sa vo výpovediach nezhodli v tom, či v čase incidentu boli triezvi alebo naopak, boli pod vplyvom alkoholu.

S poukazom na vyššie vykonané dôkazy a úvahy, ktorým sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, po ich dôkladnom vyhodnotení, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a s poukazom na vyššie uvedené úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, je skutkový stav veci preukázaný tak ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Vykonané dôkazy spolu korešponujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovanej.

Po právnej stránke posúdil konanie obžalovaného ako dokonaný zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu, uvedený čin spáchal na chránenej osobe - dieťati. Týmto ustanovením je chránená osobná sloboda ktoréhokolvek človeka, pokiaľ ide o jeho voľný pohyb. Bránenie v užívaní osobnej slobody je zásah do osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje alebo obmedzuje voľný pohyb človeka a zároveň sa mu bráni o svojom pohybe slobodne rozhodovať. Bránenie v užívaní osobnej slobody musí byť ťažko prekonateľné. V danom prípade sa tak stalo nakoľko poškodená v čase skutku bola dieťatom, obžalovaný dospelý muž v plnej sile a mal fyzickú prevahu. Dĺžka doby, počas ktorej sa obmedzuje sloboda, nie je rozhodujúca, môže ísť aj o obmedzovanie počas krátkej doby (napr. uzavretie v miestnosti alebo v budove, znemožnenie pohybu zviazaním končatín, zvieraním v náručí, bránenie poškodenému vo vystúpení z dopravného prostriedku, uzamknutie dverí auta a pod.). K bráneniu užívať osobnú slobodu musí dôjsť bez oprávnenia. Nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť osobnej slobody inak ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (článok 17 Ústavy SR). Zásahy do osobnej slobody sú možné predovšetkým v trestnom stíhaní. Aby boli oprávnené, musia byť vykonané podľa Trestného poriadku a v súlade so základnými zásadami trestného konania, najmä s ustanoveniami týkajúcimi sa zadržania, zatknutia, väzby a výkonu trestu odňatia slobody (porovnaj napríklad § 85, 86, § 71 až 73, § 407 a nasl. Trestného poriadku). V prejednávacom prípade obžalovaný nemal postavenie orgánu činného v trestnom konaní ani súdu a takisto nedisponoval súhlasom maloletej a ani jeho zákonného zástupcu. V žiadnom prípade nešlo o hru. Ide o úmyselný trváci trestný čin. Vyvolanie a udržiavanie protiprávneho stavu sa posudzuje ako jedno konanie, ktoré trvá tak dlho, ako dlho je udržiavaný protiprávny stav.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, súd posúdil konanie obžalovaného podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v priamom úmysle (dolus directus). Svojím konaním obžalovaná porušil záujem spoločnosti na ochrane osobnej slobody človeka.

V súvislosti s rozhodovaním o treste súd považuje úvodom za potrebné rozviesť úvahy o ukladaní trestu v zmysle Trestného zákona. Vždy je potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukládanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v

tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

Následne potom na základe uvedeného pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela. U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Spáchanie trestnej činnosti obžalovaný poprel a tak neprichádza do úvahy poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona - priznanie k trestnej činnosti a jej úprimné oľutovanie. Poľahčujúcu okolnosť vedenie riadneho života podľa § 36 písm. j) Trestného zákona tiež nebolo možné priznať z dôvodu predchádzajúcich odsúdení a priestupkových záznamov o priestupkoch. Súd zistil u obžalovaného dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona s poukazom na ukládanie súhrnného trestu za zbiehajúcu, za ktorú bol odsúdený rozhodnutiami tunajšieho súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 2T/58/2018, 15T/27/2018 a 1T/242/2017 a s poukazom na predchádzajúce nepodmienečné odsúdenia tunajším súdom pod sp. zn. 1T/3/2013, 1T/73/2014, 1T/127/2014, ktoré má vykonané a súčasne ich nemá zahladené.

Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah súd dospel k záveru, že je dôvodné uloženie nepodmienečného súhrnného trestu odňatia slobody vo vzťahu k odsúdeniam tunajšieho súdu sp. zn. 2T/58/2018, 15T/27/2018 a 1T/242/2017, keďže žalovaný skutok spáchal skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok, resp. doručený trestný rozkaz, ktorý má účinky vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku dňom jeho doručenia obvinenému, ktorým je trestný rozkaz tunajšieho súdu sp. zn. 2T/58/2018 zo dňa 02.05.2018, doručený obvinenému dňa 03.05.2018, právoplatný dňa 03.05.2018. V prípade odsúdeného ide o recidívu - opakovanie trestnej činnosti, čo vyplýva z obsahu registra trestov, keď žalovaný skutok spáchal po právoplatnosti odsúdení tunajšieho súdu sp. zn. 1T/3/2013, 1T/73/2014, 1T/127/2014. Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody ako nepodmienečný trest odňatia slobody podľa trestného činu najprísnejšie trestného, ktorý je § 183 ods. 2 Trestného zákona mimoriadne znížený podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko konaním obžalovaného poškodená neutrpela žiadne zranenia, nevznikli u poškodenej psychické následky, z dostupných anamnestických údajov prechodne

síce vykazovala určité obavy, keď mala ísť sama mimo miesta bydliska, najmä potme, ale tento psychický stav sa podľa znalca javil byť prechodným. Obžalovaného súd zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť. Keďže bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody a bol zrušený výrok o treste zákazu činnosti uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 1T/242/2017 zo dňa 19.11.2018, ukladal mu v súlade s § 42 ods. 2 Trestného zákona i trest zákazu činnosti.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, motív jeho konania, na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Súd obžalovanému neukladal ochranné liečenie, nakoľko obžalovaný má v inom trestnom konaní nariadené ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie a predmetný trestný čin nesúvisí s jeho drogovou závislosťou.

S predmetným trestným konaním nebolo spojené konanie o náhradu škody (tzv. adhézne konanie), preto o náhrade škody súd nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.